

PAPER DETAILS

TITLE: LİSE ÖĞRENCİLERİNDE DERSE KATILMAYA MOTİVE OLMA İLE YASAM AMAÇLARI
BELİRLEME ARASINDAKİ İLİSKİLER

AUTHORS: Ali ERYILMAZ,Ayşe AYPAY

PAGES: 149-158

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1492287>

Lise Öğrencilerinde Derse Katılmaya Motive Olma ile Yaşam Amaçları Belirleme Arasındaki İlişkiler

Ali ERYILMAZ¹, Ayşe AYPAY²

ÖZET

Bu çalışmada, ergenlerin derse katılmaya motive olmaları ile yaşam amaçları belirlemeleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubu Ankara'nın Keçiören ilçesinde lise öğrenimine devam eden, 14–17 yaşları arasındaki toplam 218 lise öğrencisi ergenden oluşmaktadır. Çalışmada verilerin toplanmasında, Pozitif Psikoterapi Bağlamında Yaşam Amaçları Belirleme Ölçeği ve Derse Katılmaya Motive Olma ölçeği kullanılmıştır. Veriler betimsel istatistikler ve çoklu regresyon analizi ile analiz edilmiştir. Bulgular lise öğrencilerinin derse katılmaya motive olmalarını, kariyer (başarı) ve beden (duyum) amaçları belirlemelerinin lise öğrencilerinin derse katılmaya ilişkin motivasyon düzeylerini anlamlı düzeyde açıkladığını göstermiştir. Çalışma bulguları, yaşam amaçları belirlemenin önemini ortaya koymuştur. Bu bağlamda, lise öğrencileri için yaşam amaçları edinme programları hazırlanabilir. Bulgular, literatür bilgileri doğrultusunda tartışılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: Derse katılmaya motive olma, yaşam amaçları belirleme, lise öğrencileri

Relationships between Motivation to Class Engagement and Determining Life Goals in High School Students

ABSTRACT

The purpose of this study was to examine the relationship between motivation to class engagement and life goals for adolescents. Study group composed of 218 high school students, aged 14-17 in Keçiören, Ankara. Data gathered through two instruments: Determining Life Goals in the Context of Positive Psychotherapy and Motivation to Class Engagement Questionnaire. Data was analyzed with descriptive statistics and multiple regression analysis. Findings indicated that high school students were motivated to class engagement when they determine career (success) and body (sense) goals. These two goals explained an important proportion of the variation in the motivation to class engagement. Findings in general indicated that for students determining life goals was important. Thus, life-goals attainment programs may be prepared for high school students. Rest of the findings was compared and contrasted with the findings in the literature.

KEYWORDS: Motivation to class engagement, determining life goals, high school students

¹ Yrd.Doç.Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eğitim fakültesi, erali76@hotmail.com

² Yrd.Doç.Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eğitim fakültesi, ayseaypay@hotmail.com

GİRİŞ

Motivasyonun merkezi bir rol oynadığı alanlardan biri eğitim sistemidir. Covington (2000) literatürdeki eğitim-motivasyon araştırmalarını gözden geçirdiği çalışmasında, öğrencilerin öğrenme miktarının ve öğrenmenin niteliğinin üç grup faktörden etkilendiğini belirtmektedir. Birbiri ile etkileşim halinde öğrenme miktarını ve niteliğini etkileyen bu faktörler şunlardır: Öğrencilerin sınıfa taşıdıkları sosyal ve akademik amaçlar, bu amaçlara ilişkin motivasyon özellikleri ve sınıftaki hakim ödüllendirme yapısı.

Convinton'un ifade ettiği öğrenmenin miktarını ve niteliğini etkileyen motivasyon özellikleri ile ilgili faktörlerden önemli sayılabilecek biri öğrencilerin derse katılmaya motive olma durumlarıdır. Çünkü araştırmalar, derse katılmaya motive olmanın öğrencideki öğrenme istek ve becerisini artırdığını ve öğrencileri daha fazla öğrenme stratejisi kullanmaya teşvik ettiğini (Pintrich ve De Groot, 1990) öğrencilerin öğrenme için daha fazla çaba göstermelerini ve güçlükler karşısında daha dirençli olmalarını sağladığını göstermektedir (Bomia, Beluzo, Demeester, Elander, Jhonson ve Sheldon, 1997). Derse katılmaya motive olmama durumunda ise, derste sıkılma, dikkatte dağılma, okul etkinliklerini gerçek yaşama transfer edememe gibi sorunlara yol açmaktadır. Bu sorunların bir devamı olarak da okuldan kaçma sorunları yaşanmaktadır (Reeve ve diğerleri, 2004).

Öğrencilerin okula ve derse katılımı demek, okul tarafından sunulan aktivitelere öğrencilerin katılması demektir (Natriello, 1984). Literatürde, okula ve derse katılım akademik, davranışsal, bilişsel ve psikolojik olmak üzere dört boyutta ele alınmaktadır (Reschly ve Christenson, 2006). Öğrenme konusuna ayrılan zaman, sınıf geçme notu ya da kredileri ve ev ödevini tamamlama gibi değişkenler akademik katılım boyutunu oluşturmaktadır. Okula ve derse devam, ödev ve ders çalışmayı erteleme, gönüllü sınıf etkinliklerine katılma ve müfredat dışı etkinliklere katılma gibi değişkenler davranışsal katılım boyutunu oluşturmaktadır. Kendini düzenleme, okulla ilişkili konuların gelecekle ilişkisini kurma, öğrenmeye değer verme, kişisel amaç ve özerklik gibi değişkenler bilişsel katılım boyutunu oluşturmaktadır. Akranlarıyla ve öğretmenleriyle özdeşim kurma, okula ait olma duygusu, öğretmenlerle ve akranlarla ilişkiler gibi değişkenler psikolojik katılım boyutunu oluşturmaktadır.

Derse katılımın bilişsel belirleyicilerinden biri öğrencilerin sahip oldukları amaçlarıdır (Reschly ve Christenson, 2006). Öğrencilerin yaşama uyumunu kolaylaştıran amaçlar onların geleceğe yönelip yönelmediklerini ve yaşamlarına anlam katıp katmadıklarını gösterir (Emmons, 1986). Öğrenciler yaşama uyum sağlarken aynı zamanda çeşitli amaçlarını da gerçekleştirmeye çalışırlar. Bu amaçlar zamanla onların kişiliklerinin bir parçası haline gelir (Sheldon ve Kasser, 1995). Amaçlar öğrencilerin yaşamlarının pek çok alanında davranışlarına yön veren itici bir güçtür. Öğrenme yaşantıları da bu alanlardan biridir.

Amaçlar günlük ve yaşam amaçları olarak ikiye ayrılır. Bireylerin gün içinde yapacaklarına dair amaçları onların günlük amaçlarını oluşturmaktadır. Bireylerin geleceğe dair amaçları ise onların yaşam amaçlarını oluşturmaktadır (King, Richard ve Stemmerich, 1998). Günlük amaçlar bireylerin yaşam amaçlarını gerçekleştirmelerinde aracı işlev gören amaçlardır. Örneğin bir öğrencinin gelecekte doktor olmak istemesi, onun için bir yaşam amacıdır. Öğrencinin doktor olma yaşam amacını gerçekleştirmesine olanak tanıyacak olan lisedeki biyoloji dersinden başarılı olmayı istemesi ise, onun günlük amaçlarından biridir.

Literatürde amaçlar farklı biçimlerde ele alınmaktadır. Örneğin Kasser ve Ryan (2001) amaçları içsel ve dışsal amaçlar olarak ikiye ayırmaktadır. İçsel amaçlar kişisel büyümeyi, duygusal yakınlığı ve topluma hizmet etmeyi içerirken; dışsal amaçlar finansal açıdan başarılı olmayı, fiziksel çekiciliği ve toplumsal popülariteye sahip olmayı içermektedir. İçsel amaçlar, daha çok insanın doğası ve ihtiyaçları ile ilgili iken; dışsal amaçlar, daha çok insanın ait olduğu toplumun ve kültürün isteklerinin karşılaması ile ilgilidir. Amaçların farklı ifade edilişlerine diğer bir örnek olarak Pesesschkian'nın (1996) amaç sınıflaması gösterilebilir. Pesesschkian insanların beden (duyum), başarı (kariyer), ilişki ve maneviyat alanlarında yaşam amaçları belirlediklerini ifade etmektedir. Pesesschkian'na (1996) göre, insanlar bu dört alanda belirledikleri amaçları gerçekleştirmeye çalışmakta ve yaşadıkları çatışmaların çözümünde bu amaçları kaynak olarak kullanmaktadır. Yaşam amaçları bireylerin fiziksel ve psikolojik sağlıklarına olumlu katkılarda bulunurken (Bauer ve McAdams 2004); bireylerin yaşam amaçlarına sahip olmamaları anlamsızlık duygusuna ve bu durumun bir sonucu olarak intihar düşünce ve davranışlarına neden olmaktadır (Debats, 1998; Wheeler, Munz ve Jain, 1990).

Bu çalışmada ele alınan değişkenlerden biri öğrencilerin yaşam amaçları belirlemeleridir. Yaşam amaçları belirleme hem öğrenmenin miktarını ve niteliğini etkilemekte (Convington, 2000); hem de öğrencilerin akademik başarılarına olumlu katkılar sağlamaktadır (Vansteenkiste, Lens ve Deci, 2006). Bu denli öneme sahip yaşam amaçlarını belirleme konusunun öğrencilerin derse katılmaları ile ilişkisinin ortaya konması önemli görülmektedir. Çünkü, yaşam amaçlarının derse katılmaya motive olma ile ilişkisinin araştırma bulguları ile ortaya konulması öğrencilerin öğrenmelerine yön vermede kullanılabilecek bilgiler sağlayabilir.

YÖNTEM

Bu çalışma, ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada öğrencilerin derse katılmaya motive olmaları ile yaşam amaçları arasındaki ilişkilerin sorgulanması amaçlanmıştır.

Çalışma Grubu

Bu çalışma, 2010–2011 Eğitim-Öğretim yılında, Ankara'nın Keçiören ilçesinde lise öğrenimine devam eden, 14–17 yaşları arasındaki 117 kız (% 53,7) ve 101 erkek (% 46,3) olmak üzere toplam 218 ergen lise öğrencisi ile yürütülmüştür. Çalışmada yer alan ergenlerin, 101'i (% 46,3) 15 yaşında; 68'i (% 31,2) 16 yaşında; 49'u (% 22,5) 17 yaşındadır. Çalışmada yer alan ergenlerin 106'sının annesi (% 48,6) ilköğretim; 60'ının annesi (% 27,5) lise; 9'unun annesi (% 4,1) yüksek okul; 41'inin annesi (% 18,8) lisans ve 2'sinin annesi (% 0,9) yüksek lisans mezunudur. Çalışmada yer alan ergenlerin 68'inin babası (% 31,2) ilköğretim; 58'inin babası (% 26,6) lise; 15'inin babası (% 6,9) yüksek okul; 70'inin babası (% 32,1) lisans ve 7'sinin babası (% 3,2) yüksek lisans mezunudur. Çalışmada yer alan ergenlerin 3'ünün (% 1,4) annesi ve babası ayrıdır; 6'sının (%2,8) annesinden ve babasından biri ölüdür; 209'unun (% 95,9) annesi ve babası evlidir ve birlikte yaşamaktadır. Ayrıca çalışmada yer alan ergenlerden 198'inin (% 90,8) herhangi bir sağlık problemi bulunmazken, 20'sinin (% 9,2) kronik bir sağlık problemi bulunmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada Pozitif Psikoterapi Bağlamında Ergenler İçin Yaşam Amaçları Ölçeği ve Derse Katılmaya Motive Olma Ölçeği kullanılmıştır.

Derse Katılmaya Motive Olma Ölçeği (DKMÖ)

DKMÖ, Eryılmaz (2010a) tarafından geliştirilmiştir. Ölçek, ergenlerin derse katılmaya motive olmaları ile ilgili ifadeleri içeren 19 maddeden oluşmaktadır. DKMÖ dört alt faktörü içermektedir. Bu faktörler “derste akış yaşamak”, “olumlu duygu ve beden durumu içerisinde olmak”, “öğretmenle olumlu ilişkiler kurmak” ve “derse hazırlık yapmak” olarak adlandırılmıştır. Bu dört boyutun açıkladıkları varyans 64,90'dır. Ölçeğin Alfa güvenirlik katsayısı .91'dir. Bireylerin derse katılmaya motivasyonlarını değerlendirmede, ölçeğin alt boyutları ve toplam puanı kullanılabilir. DKMÖ'den alınan toplam puan yükseldikçe bireylerin derse katılmaya motive olma düzeyleri de yükselmektedir. Ölçeğin ölçüt geçerliği, Akademik Motivasyon Ölçeği ve İhtiyaç Doyumu Ölçeği ile incelenmiştir.

Ergenler İçin Yaşam Amaçları Ölçeği (EYAÖ)

EYAÖ, Pozitif Psikoterapi bağlamında Eryılmaz (2010b) tarafından geliştirilmiştir. Bu ölçek, ergenlerin üç alanda yaşam amaçları belirleyip belirlemediklerini ölçmektedir. Başarı (kariyer) amaçları, ilişki amaçları ve beden (duyumu) amaçları olmak üzere üç boyutlu ölçeğin açıklanan varyansı %65.32'dir. Ölçeğin başarı (kariyer) amaçları alt boyutunun Cronbach alfa değeri 0.85, ilişki amaçları boyutunun Cronbach alfa değeri 0.73 ve beden (duyumu) amaçları boyutunun Cronbach alfa değeri ise 0.68'dir. Bu çalışma grubundan bağımsız olarak ergenler için yaşam amaçları ölçeğinin uyum

geçerliği incelenmiştir. Bu amaçla yaşları 14-17 arasında olan 233 lise öğrencisi üzerinde ölçeğin ergen öznel iyi oluşu ölçeği ile ilişkilerine bakılmıştır. İki ölçek toplam puanları arasında orta düzeyde ve pozitif yönde ilişkiler ($r = .37$; $p > .01$) bulunmuştur. EYAÖ'den yüksek puan almak, üç alanda amaç belirlemek anlamına gelmektedir.

Verilerin Analizi

Verilerin analizinde betimsel istatistikler ve çoklu regresyon analizi tekniği kullanılmıştır. Çoklu regresyon tekniği, lise öğrencilerinin yaşam amaçlarının derse katılmaya motive olmalarını ne düzeyde açıkladığını belirlemek amacıyla kullanılmıştır.

BULGULAR ve YORUM

Araştırma bulguları, iki ana başlık altında ele alınmıştır. Öncelikle araştırma kapsamında ele alınan değişkenlerin betimsel istatistikleri incelenmiştir. Daha sonra, çoklu regresyon analizi sonuçlarına değinilmiştir.

Araştırmada Yer Alan Değişkenlere İlişkin Betimsel İstatistikler

Araştırmada, DKMÖ toplam puanı ve EYAÖ alt boyut puanları ele alınan değişkenlerdir. Bu değişkenlere ilişkin ortalama değerleri ve standart sapma değerleri Tablo-1'de ele alınmıştır.

Tablo 1. Araştırmada Yer Alan Değişkenlere İlişkin Betimsel İstatistik Sonuçları

	$\bar{X}$	S
Derse Katılmaya Motive Olma	65,68	9,68
Başarı (Kariyer) Amacı Belirleme	8,60	2,17
İlişki Amacı Belirleme	7,57	2,48
Beden (Duyum) Amacı	8,51	1,86

Çoklu Regresyon Analizi Sonuçları

Çalışmada, lise öğrencilerinin derse katılmaya motive olmaları ile Pozitif Psikoterapi Bağlamında Ergenler İçin Yaşam Amaçları Ölçeği, alt boyutları arasındaki ilişkiler, çoklu regresyon analizi yöntemiyle incelenmiştir. Analiz sonuçları, Tablo-2' de gösterilmiştir.

Tablo 2. Yaşam Amaçları Belirlemenin, Öğrencilerin Derse Katılmaya Motive Olmalarını Yordama Düzeyi

Değişkenler	B	SEB	Beta	t	p
Başarı (Kariyer) Amacı Belirleme	1,40	,30	,31	4,65	,00
İlişki Amacı Belirleme	-,31	,26	-,08	-1,18	,23
Beden (Duyum) Amacı	1,02	,35	,19	2,86	,00

Tablo-2 incelendiğinde, çoklu regresyon analizi sonuçları görülmektedir. Sonuçlara göre, yaşam amaçları belirlemenin öğrencilerin derse katılmaya motive olmalarını anlamlı ve önemli düzeyde açıkladığı görülmektedir ($R=,40$; $R^2=,16$; $F=13,89$; $p<.01$). İlk olarak regresyon eşitliğinde, kariyer amacı belirlemenin ($\beta= ,31$; $p<.01$) öğrencilerin derse katılmaya motive olmalarını anlamlı düzeyde ve pozitif yönde açıkladığı sonucuna varılmıştır. İkinci olarak regresyon eşitliğinde, beden (duyum) amacı belirlemenin ($\beta= ,19$; $p<.01$) öğrencilerin derse katılmaya motive olmalarını anlamlı düzeyde ve pozitif yönde açıkladığı sonucuna varılmıştır. Son olarak regresyon eşitliğinde, ilişki amacı belirlemenin ($\beta= -,08$; $p >.01$) öğrencilerin derse katılmaya motive olmalarını anlamlı düzeyde açıklamadığı sonucuna varılmıştır. Regresyon eşitliğine bakıldığında ilgili amaçların lise öğrencilerinin derse katılmaya motive olmalarının %16'sını açıkladığı sonucuna varılmıştır.

TARTIŞMA

Bu araştırmada lise öğrencilerinin yaşam amaçları belirlemeleri ile derse katılmaya motive olmaları arasındaki ilişkiler sorgulanmıştır. Çalışma bulgularına göre, lise öğrencilerinin kariyer (başarı) ve beden (duyum) amaçları belirlemelerinin derse katılmaya motive olmalarını olumlu olarak etkilediği öte yandan ilişki amacı belirlemelerinin onların derse katılmaya motive olmalarını etkilemediği belirlenmiştir.

Öğrencilerin derse katılmaya motive olmalarını açıklayan faktörlerden birinin onların kariyer amaçları belirlemelerinin olması onların mesleki gelişim görevleri ile açıklanabilir. Ergenlik dönemi biyolojik, bilişsel ve toplumsal özellikler açısından hızlı değişimlerin yaşandığı; çocukluktan yetişkinliğe geçiş olarak adlandırılabilir bir gelişim dönemidir. Bu dönemde ergenlerin bazı gelişim görevlerini yerine getirmeleri beklenir. Bu gelişim görevlerinden önemli olan biri de mesleki gelişimle ilgili kararları almak ve bu kararları uygulamaya geçirmektir (Çok, 2007). Mesleki gelişim görevi ergenlerin geleceğe ilişkin amaçlar belirlemelerini gerekli kılmaktadır (Havighurst, 1972). Mesleki gelişim görevi ile yakından ilişkili olan amaç alanı kariyer amaçları alanıdır (Super ve Bohn, 1970).

Lock ve Lathan'a (1990) göre, amaçlarda hiyerarşi vardır. Alt düzey amaçlar gerçekleştirildikten sonra üst düzey amaçlar gerçekleştirilme yoluna gidilir. Kariyer amaçları belirlenmenin derse katılımı açıklayan değişkenlerden biri olması Lock ve Lathan'ın (2002) amaçlarla ilgili bakış açısıyla da açıklanabilir. Öğrencilerin belirledikleri kariyer amaçlarını gerçekleştirebilmeleri için öncelikli olarak akademik açıdan bir takım görev ve sorumlulukları yerine getirmeleri gerekmektedir. Bu da öğrencilerin öncelikle okuldaki derslerine öğrenme istek ve arzusu ile katılmalarını yani derse katılmaya motive olmalarını gerektirmektedir.

İnsanların yaşam amaçları belirlemeleri onların günlük amaçlar belirlemelerini kolaylaştırmaktadır. Çünkü yaşam amaçları bu yaşam amaçlarını hayata geçirmeye yardım edecek birbiri ile ilişkili günlük amaçlar geliştirmeyi gerektirir. Böylece yaşam amaçları aslında günlük amaçların bir zemini olarak da kabul edilebilir (King, Richard ve Stemmerich, 1998). Bu açıklamalara paralel olarak, lise öğrencilerinin başarı (kariyer) amacı belirlemeleri onların bu yaşam amacını gerçekleştirmelerine olanak tanıyacak günlük amaçlar geliştirmelerini gerektirir. Örneğin derslerinde başarılı olmak, yüksek bir not ortalamasına sahip olmak gibi amaçlar günlük amaçlardır. Bu günlük amaçları belirlemiş olan bir öğrenci doğal olarak derslere daha yüksek bir motivasyonla katılacaktır.

Pozitif psikoterapi açısından bakıldığında, bireyler yaşam amaçları belirleyerek çatışmalarla başa çıkılmaktadır (Pesesschkian, 1996). Bu çalışmada lise öğrencilerinin başarı (kariyer) ve beden (duyum) amaçlarının onların derse katılmaya motive olmalarıyla ilişkili olması, başarı (kariyer) ve beden (duyum) amaçlarının öğrencilerin akademik alanda yaşadıkları çatışmalardaki baş etme kaynakları olabileceğini düşündürmektedir. Bu bağlamda beden (duyum) amaçlarının içeriğine bakıldığında, bu amaçların öğrencilerin bedensel açıdan rahatlamalarına (hobiler edinmek) yardımcı olacak amaçlar olduğu görülmektedir. Bedensel açıdan rahatlamayı sağlayacak amaçlar edinme kişinin yaşamındaki diğer etkinlikleri (örneğin derse katılmaya motive olma) daha rahat ve istekli bir biçimde yaşama geçirmesine yardımcı olabilir.

Lock ve Lathan'a (1990) göre, amaçların farklı yönleri bireylerin yaşama uyum sağlama ile farklı düzeylerde ilişkilidir. Bu çalışmada ilişki amaçları belirlemenin derse katılmaya motive olmayı açıklamadığı bulgusu, ilişki amaçları belirlemenin öğrencilerin akademik yaşantılarıyla ilgili olmamasından kaynaklanmış olabilir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışmanın sonuçları, lise öğrencilerinin derse katılmaya motive olmaları için yaşam amaçları belirlemelerinin önemini ortaya koymuştur. Çalışmanın bulgularından, okul idarecileri, ders öğretmenleri ve okul psikolojik danışmanları yararlanabilir. Bu doğrultuda ilerleyen süreçte, öğrencilerin özellikle kariyer (başarı) ve beden (duyum) alanlarında yaşam amaçları belirlemelerine yönelik programlar hazırlanıp uygulamaya konulabilir. Bu bağlamda okul psikolojik danışma ve rehberlik programları düzenlenebilir.

KAYNAKLAR

- Bomia, L., Beluzo, L., Demeester, D., Elander, K., Johnson, M. & Sheldon, B. (1997). *The impact of teaching strategies on intrinsic motivation*. champaign, IL: ERIC Clearinghouse on Elementary and Early Childhood Education. (ED 418 925).
- Bauer, J. J., & McAdams, D. P. (2004a). Growth goals, maturity, and well-being. *Developmental Psychology*, 40, 114–127.

- Covington, M.V. (2000). Goal theory, motivation, and school achievement: an integrative review. *Annual Review of Psychology*, (51), 171-200.
- Debats, D. L. (1998). Measurement of personal meaning: The psychometric properties of the life regard index. In I. B. Weiner (Ed.), *The human quest for meaning* (pp. 237-259). Mahwah: Lawrence Erlbaum Associates.
- Eryılmaz, A. (2010a). Okulda motivasyon ve amotivasyon ölçeklerinin geliştirilmesi. XVI. *Ulusal Psikoloji Kongresi*. Mersin Üniversitesi, Mersin.
- Eryılmaz, A. (2010b). Yeniden gözden geçirme: Pozitif psikoloji ve pozitif psikoterapi bağlamında ergenler için amaçları genişletme programı. *Aile ve Toplum Dergisi*, 5 (20), 53-66.
- Havighurst, R.J. (1972). *Developmental tasks and education*. New York: David McKay.
- Kasser, T. & Ryan, R. M. (2001). Be careful what you wish for: Optimal functioning and the relative attainment of intrinsic and extrinsic goals. In P. Schmuck & K. M. Sheldon (Eds.), *Life goals and well-being: towards a positive psychology of human striving* (pp. 116-131). Goettingen, Germany: Hogrefe & Huber Publishers.
- King, L. A., Richards, J. & Stemmerich, E. D. (1998). Daily goals, life goals, and worst fears: Means, ends, and subjective wellbeing. *Journal of Personality*, 66, 713-744.
- Locke, E. A. & Latham, G. P. (1990). Work motivation and satisfaction: Light at the end of the tunnel. *Psychological Science*, 1, 240-245.
- Locke, E. A. & Latham, G. P. (2002). Building a practically useful theory of goal setting and task motivation. *American Psychologist*, 57, 705-717.
- Natriello, G. (1984). Problems in the evaluation of students and student from secondary schools. *Journal of Research and Development in Education*, 17, 14 – 24.
- Peseschkian, N. (1996). *Positive family therapy. The family as therapist*. New Delhi: Sterling Paperbacks.
- Pintrich, P.R. & De Groot, E. (1990). Motivational and self-regulated learning components of classroom academic performance. *Journal of Educational Psychology*, 82(1), 33-50.
- Reschly, A. & Christenson, S. L. (2006). Research leading to a predictive model of dropout and completion among students with mild disabilities and the role of student engagement. *Remedial and Special Education*, 27, 276 – 292.
- Reeve, J., Jang, H., Carrell, D., Jeon, S. & Barch, J. (2004). Enhancing students' engagement by increasing teachers' autonomy support. *Motivation and Emotion*, 28, 147-169.
- Sheldon, K.M., & Kasser, T. (1995). Coherence and congruence: Two aspects of personality integration. *Journal of Personality and Social Psychology*, 68, 531-543.
- Super, D. E. & Bohn, M. J. (1970). *Occupational psychology*. Wadsworth, Belmonte.
- Uçar, M.E. (2007). Toplumsal geçişler. In F. Çok (Çev. Ed.), *Ergenlik* (s. 115-146). Ankara: İmge Kitabevi.
- Vansteenkiste, M., Lens, W. & Deci, E. L. (2006). Intrinsic versus extrinsic goal contents in self-determination theory: Another look at the quality of academic motivation. *Educational Psychologist*, 41, 19-31.
- Wheeler, R. J., Munz, D. C., & Jain, A. (1990). Life goals and general well-being. *Psychological Reports*, 66, 307-312

SUMMARY

In his study of education-motivation studies in the literature, Covington (2000) found that students' learning amounts and quality were influenced by three groups of factors. These factors were influenced one another interactively and they were: Students' social and academic goals that they brought in to classroom, motivational characteristics regarding these goals and dominant award structure in classroom. As Covington stated, one of the factors that could be claimed as important in addition to the amount of learning and quality was students' motivation to class engagement. Students engagement to school and class mean that their engagement to the activities offered by school (Natriello, 1984).

Motivation to class and school engagements were conceptualized within four dimensions in the literature: Academics, behavioral, cognitive and psychological (Reschly & Christenson, 2006). One of the cognitive determinants of class engagement was goals that students have (Reschly & Christenson, 2006). Goals that facilitate students to adapt towards life show whether they were directed towards future and infuse meaning to their life (Emmons, 1986). Goals may be grouped as daily and life goals. Goals for what individuals' are going to do on a daily basis are named as daily goals. Future goals for individuals are named as life goals (King, Richard & Stemmerich, 1998). Thus, investigating how life goals of students are related to their motivation to class engagement may provide directions for learning.

This study was carried out as a correlational study. The purpose of this study was to investigate the relationship between students' motivation to class engagement and life goals. The study group included 14-17 years- old 218 adolescent high school students. The demographics of the students were 117 females (53,7 %) and 101 males (46,3 %), 101 of them (46,3 %) 15 years-old while 68 of them (31,2 %) were 16 years and 49 (22,5 %) 17 years-old. In this study, two instruments for collecting data were used and they were: Determining Life Goals in the Context of Positive Psychotherapy and Motivation to Class Engagement Questionnaire. In addition to the descriptive statistics, the data were analyzed with multiple a regression. A multiple regression was used to determine to what extend life goals explain motivation to class engagement.

In this study, multiple regression results for the relationships among the sub-dimensions of Motivation to Class Engagement and Life Goals in the Context of Positive Psychotherapy indicated that determining life goals significantly explained students motivation to class engagement ($R=.40$; $R^2=.16$; $F=13,89$; $p<.01$). First, it was found that determining career goals ($\beta= .31$; $p<.01$) was related to students motivation to class engagement. Second, determining body (sense) goals was positively related to students' motivation to class engagement ($\beta= .19$; $p<.01$). Finally, determining relationship goals was not significantly related to students' motivation to class engagement ($\beta= -.08$; $p >.01$). Regression

results also indicated that life goals explained 16 % of the variance students' motivation to class engagement.

One of the factors that explain students' motivation to class engagement was determining career goals and this may be explained by the professional development goals. Adolescents were expected to carry out some developmental tasks. One of these developmental tasks is that adolescents should make some decisions towards their future careers and carry out them in the future (Çok, 2007). Professional development requires adolescents to determine their future goals (Havighurst, 1972). A closely related developmental task is career goals (Super & Bohn, 1970).

According to Lock and Lathan (1990), there are hierarchies among goals. Once lower level goals are fulfilled, then higher level goals are realized. This explanation might be used interpreting the result that determining career goals was related to motivation to class engagement. The findings of this study support Lock and Lathan's (1990) argument.

Life goals indeed may be accepted as a basis for daily goals (King, Richard ve Stemmerich, 1998). High school students' career (success) goals may help them to realize that they can only reach their life goal through school achievement: If they are successful in their courses and if they have high grade point of average. And these are their daily goals. Should a student have these goals, he/she will naturally have a higher motivation level for engaging his/her courses.

From a positive psychotherapy, individuals may cope with conflicts when they determine life goals (Pesesschkian, 1996). The finding of this study was that students' career (success) goals and body (sense) goals were related to their motivation to class engagement. Thus, having both career and body goals may help students to cope with conflicts that they had been through in their academic life.

According to Lock and Lathan (1990), different aspects of goals are related to individuals' adaptation to life in different levels. One finding of this study was determining relationship goals didn't explain motivation to class engagement. This might be a result of relationship goals were not related to students' academic life.

The findings of this study might be beneficial to students, school administrators, teachers, and school guidance and counselors. Programs for determining life goals for students may be prepared and implemented. This type of programs may focus on student characteristics, especially career (success), and body (sense) goals. Also, school guidance and counseling programs may be prepared and implemented.